

Združeni narodi se mešajo v zadeve ZDA

Odbor ZN "proti kolonializmu" je sklenil uvrstiti tudi Portoriko med "odvisne teritorije", ki naj skoro dobe neodvisnost.

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — V Združenih narodih imajo tudi poseben odbor "proti kolonializmu", ki obravnava gospodarsko in socialno, pa tudi politično stanje v tistih pokrajinah, ki še niso neodvisne. Odbor je letos delal nad 3 mesece in obdelal položaj v 46 "kolonijah".

Na dnevni red je spravil tudi Portoriko, akoravno bi tega nesmel. Portoriko ni namreč nobena ameriška kolonija več. Uživa poleg popolne politične svobode še toliko podpor od naše dežele, da ne želi v ogromni večini prav nobene bistvene spremembe v odnosih do Amerike. Res je, da je na Portoriku obstajalo precejšnje gibanje za neodvisnost, ki je pa sedaj padlo v politično brezpomembnost.

Gibanje za neodvisnost je izgubilo podporo javnosti

Stranka za neodvisnost je dobila še 1. 1952 19% glasov, letos pa le 2.7%. Vse to je ZN odboru lepo in jasno razložil portoriški guverner Marin in izjavil, da ima njegova dežela zmeraj možnost, da se odcepi od Amerike in da bi Amerika takemu sklepu prav nič ne nasprotovala. Dodal je, da je Portoriko je uporabil svojo pravico do samoodločbe, da so mu pa zmeraj vrata odprta, da svojo sedanjost odločno spremeni. To je leta 1953 priznala sama generalna skupščina ZN, ko je sklenila, da je treba Portoriko črtati iz spiska "odvisnih teritorijev".

Vse to sedanemu odboru ZN ni bilo zadosti. Z 17 glasovi proti 6 je pozval generalno skupščino ZN, naj ZN zahtevajo tudi za Portoriko položaj neodvisne dežele. Odbor se za protest ameriškega delegata ni zmenil, spozabil se je celo tako daleč, da mu enkrat ni hotel dovoliti, da se udeleži seje, pa je pri tem naletel na odpor pri generalnem tajniku ZN Tantu. V odboru imajo seveda večino afriške in azijske države.

Zdi se, da se nekatere članice ZN naravnost trudijo, da bi ubile ugled in simpatije, ki jih uživa ta mednarodna ustanova v ameriški javnosti. Če bo šlo tako naprej, se jim ne bo treba dosti truditi, bodo svoj namen dosegle še prehitro.

Nasprotovanje MEDICARE med zdravniki popušča

WASHINGTON, D.C. — V glavnem uradu Ameriške zdravniške zveze priznavajo, da je med članstvom vedno več odpora proti stališču, ki ga je Zveza zavzela do predloga zvezne vlade o bolniški oskrbi ostarelih.

Zdravniška zveza je vse od začetka odločno nastopala proti vsem takim predlogom in jih skušala z vsemi sredstvi onemogočiti.

Večinoma oblačno, naletavanje snega. Najvišja temperatura 27.

Novi grobovi

Frances Tekavec

Po 4 letih bolezni je umrla v Miller's Convalescent bolnici v Chesterlandu, Ohio, Frances Tekavec, roj. Cimperman, stara 76 let, stanujoča na 19814 Shawnee Ave. Bila je vdova, soproga Franka, ki je umrl pred več leti. Zapušča nečake in nečakinje, med njimi Williama Ropos, ki oskrbuje njen pogreb, ter polsestro Mary Yan. Brata Joseph in John Cimperman in sestra Jennie Ropos so umrli pred več leti. Rojena je bila v Mramorovem pri Postojni, kjer zapušča po pol brata. V Ameriki je bila 59 let. Bila je članica Društva Lunder Adamič št. 28 SNPJ. Pogreb bo jutri zjutraj ob 8.45 iz Jos. Zele in Sinovi pogreb. zavoda na 458 E. 152 St. v cerkev sv. Pavla na Chardon Rd., nato na Kalvarijo.

John Levstik

Po dolgi bolezni je umrl v Fairmount Nursing bolnici v Chesterlandu, Ohio, 89 let stari John Levstik, ki je preje živel na 6502 St. Clair Ave. Bil je samec. Tukaj zapušča nečaka Jos. Zele, ml., nečakinjo Justino Girard in Josephino Hirter. Sestra Theresa Zele je umrla leta 1947. Rojen je bil v Sv. Gregorju pri Ortnoku na Dolenjskem. V Ljubljani zapušča sestro Franciško Levstik in druge sorodnike. V Ameriki je bil 53 let. Bil je član Društva Janeza Krstnika št. 37 ABZ. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 8.15 iz Jos. Zele in Sinovi pogreb. zavoda na 458 E. 152 St. v cerkev sv. Vida ob devetih, nato v družinski grob na Kalvariji.

Ana Suhadolnik

V soboto je umrla v Suburban Community bolnišnici, kamor je bila pripeljana, ko jo je v Villa Sancta Anna Rest Home zadela kap, 78 let stara Ana Suhadolnik, roj. Petrič, z 1226 E. 169 St., doma v Kamniku pri Preserjah, od koder je prišla v Gilbert, Minn., leta 1912. Leta 1916 je bil v rudniku ubit njen mož Zito. Prihodnje leto se je preselila v Cleveland in se ponovno poročila z Johnom Suhadolnikom. Ta je umrl leta 1924. Pokojna je bila mati Paule Pungchar, Frances Vičič in Angele Costabile, trikrat stara mati, sestra pok. Josepha Petrič in Antonije Božič (v Kamniku).

Bila je članica Društva sv. Ane št. 4 SDZ, Društva sv. Magdalene št. 162 KSKJ, Podr. št. 10 SZZ in Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete. Pogreb bo jutri ob osmih iz Grdinovega pogrebnege zavoda na Lake Sh. Blvd. v cerkev Marije Vnebovzete ob devetih, nato na Kalvarijo.

Josephine Krainz

V petek je umrla v Womans bolnišnici 83 let stara Josephine Krainz, roj. Savič, s 1345 East 65 St., doma pri Sv. Križu, od koder je prišla kot otrok v Ameriko. Bila je žena pok. Jakoba, mati Franka, stara mati Roberta. Vsi bratje in sestre so ji pomrli v Sloveniji. Bila je članica Društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ. Pogreb bo iz Grdinovega pogreb. zavoda danes zjutraj v cerkev sv. Vida, kjer bo ob devetih pogreb. sv. maša, nato na Kalvarijo.

Vaso Novkovich

V St. Alexis bolnišnici je umrl v petek 72 let stari Vaso Novkovich s 7606 Vineyard Ave., rojen v Srbiji, od koder je prišel v Ameriko leta 1912. Bil je mož pok. Ellen, oče Mildred Cole (Lansing, Mich.) in Sophie Fink, pri kateri je živel, očim Nicka Sovicha, 12-krat stari oče in 4-krat prastari oče. Bil je član Sv. Save br. 107 SNS. Pogreb bo danes ob enih popoldne iz Grdinovega pogreb. zavoda na E. 62 St. v cerkev sv. Mihaela na Union Ave. ob dveh, nato na pravoslavno pokopališče (sv. Teodozija).

— Krompir in paradižnik spadata v isto rastlinsko družino.

Na oloku Cipru vlada mir samo na površini

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Generalni tajnik ZN je dobil te dni čudno pritožbo. Pritožili so se ciprski Grki v obrambo ciprskih Turkov! Pritožba namreč trdi, da je med ciprskimi Turki precej "teroristov", ki silijo mirne turške prebivalce, da se selijo v "posebne kraje".

Pritožba je vsaj deloma utemeljena. Nekaj ciprskih Turkov je prišlo do prepričanja, da se Ciper zaenkrat ne bo mogel priključiti Grčiji in da bo ostal samostojen. Ciprskim Turkom grozi torej temna bodočnost, ako bodo razkropljeni po vsem otoku. Zato naj se rajše zberejo vsi skupaj v vzhodnem delu otoka.

Za to idejo tiči nekaj drugega: kakor hitro bi bili vsi Turki zbrani na enem delu otoka, bi voditelji turške manjšine zahtevali delitev otoka med Turčijo in Grčijo. Ciprski Grki so hitro zavohali nevarnost, ki jim bo pretela, ako ne bodo ciprski Turki raztreseni po vsem otoku in zato so se naenkrat potegnili pri Združenih narodih za "svobodo gibanja" turške manjšine.

Tito nenehno čisti partijo

BEograd, SFRJ. — Titova agencija Tanjug je ravno na Zahvalni dan objavila, da je komunistična stranka izključila iz svoje srede med 1958 in 1964 nad 100.000 tovarišev, okoli 94.000 jih je pa dobilo "resne ukore" in druge disciplinske kazni. To je kar primeren uvod za komunistični kongres, ki se bo začel v par dneh v Beogradu.

DRUŠTVENI IMENIK

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$12.

Društvom, ki imajo mesečni oglaš v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asessmenta in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$12 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglaš v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotovijo tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

Združeni narodi zopet v središču političnih debat

CLEVELAND, O. — Ako bo šlo vse po načrtu, bodo Združeni narodi zopet prišli v središče naših političnih debat. Začetkom sedanjega zasedanja ZN se bodo namreč na generalni skupščini odigrali dogodki, ki lahko bistveno vplivajo na bodočo vlogo te mednarodne organizacije. Načeto bo namreč vprašanje, ali naj generalna skupščina obsodi Moskvo, ako ta ne bo plačala zaostalih prispevkov. Ako jo obsodi, bo morala obsoditi tudi vse satelitske države, ki so tudi v podobnem zaostanku. Skupna vsota vseh zaostankov znaša nad \$71 milijonov, vanje pa ni vključen francoski zaostanek, ki znaša \$52,628.000.

Ruski zaostanek ni posledica nekega načelnega stališča, kot bi ga Moskva sedaj rada naslila. Moskva noče plačati prispevka za stroške, ki so jih imeli ZN v Kongu. Ni pa bila zmeraj takih misli. V začetku je bila pripravljena, da se udeleži poravnave stroškov za kongoško vojaško akcijo ZN, ker je mislila, da bodo ZN podprli režim znanega komunističnega sopot-

nika Lumumbe. Ko pa je bil Lumumba ubit, je Moskva neutonično in brez prepričljive utemeljitve sklenila, da svojih dolgov napram ZN ne bo plačala. To se je zgodilo l. 1960. Potem se je začela pravda za neplačane prispevke; končana je bila z razsodbo Haškega mednarodnega sodišča v l. 1962, ki je Moskvo in njene satelite obsodilo na plačilo. Moskva ni hotela priznati te sodbe, dasiravno jo je priznalo 76 članic ZN, dočim 8 članic ni imelo poguma, da bi se odločile in so ostale "nevtalne", ko je prišlo do glasovanja v ZN, tudi v l. 1962.

Spor se je vlekel naprej, obenem pa je tudi rastlo razočaranje naše dežele, ki je dobilo svojo politično obliko v letošnjem glasovanju. V letošnjem avgustu sta senat z imenskim glasovanjem, predstaviški dom pa soglasno, sklenila resolucijo, ki obvezuje predsednika Johnsona, da naj stori vse, da bodo komunisti izpolnili svoje dolžnosti do ZN, drugače pa naj jih čaka kazen.

Takrat je na Kapitolu prevladalo tudi brez vsakega glasovanja mnenje, da naj se male države-članice ZN obrnejo na Moskvo za pomoč, ako že tako vneto držijo z njo pri glasovanjih na generalni skupščini in v komisijah in odborih ZN. Tudi predsednik Johnson sam ne skriva svojega prepričanja, da je to stališče pravilno.

To pa ima svoj pomen in svoj namen. V ZN obstoja več podpornih fondov, kamor naša dežela prispeva prostovoljno 40-60% vseh izdatkov. Okoli 70 držav-članic dobiva podpore iz teh fondov, zato pa pridno glasujejo z Moskvo. Nanje leti torej mnenje našega Kongresa, da naj se obrnejo za pomoč tja, kamor usmerjajo svoja glasovanja.

Naša dežela misli sedaj zares, kar trdi. V duhu svojega stališča je že odbila vsako obvezo, da bo še naprej prispevala v te fonde, dokler ostale članice ne plačajo zaostalih prispevkov. To pomeni, da ti fondni ne bodo dobili nad \$50 milijonov naših prostovoljnih prispevkov in da jih seveda ne bo preko njih dobilo

VOJSKA NASTOPILA PROTI IZGREDNIKOM V SAJGONU

Vlada Van Trana Huonga je po več dneh izgrediv in nemirov v gavnem mestu okkalc ob sedno stanje. Kljub temu je dovolila budistom pogreb 15 let starega fanta, ki je bil ubit v izgredivih pretekli teden. Ko so hoteli budistični organizatorji pogreb izrabit v demonstracijo, je vojska pogrebce razgnala, pogrebni voz z mrličem in sorodniki pa spremila na pokopališče.

SAJGON, J. Viet. — Vodniki budizma v glavnem mestu so izgleda odločeni igrati glavno vlogo v političnem življenju Južnega Vietnama. Izjavili so se proti civilni vladi Van Tran Huonga in groze, da jo bodo pognali z oblasti s silo, če jo ne bo narodni svet preje sam na njihovo zahtevo odstavil. Ta ji je koncem tedna znova izrekel zaupanje. Vlada je proglasila obsedno stanje in napovedala, da bo z vso odločnostjo in strogostjo zatrla vsak poskus nemirov in demonstracij. Budistični vodniki se za to niso zmenili. Ko jim je vlada dovolila javni pogreb za v izgrediv ubitega 15 let starega fantina Le Van Ngoca, so to izrabili za organizacijo demonstracije proti vladi. V pogrebnem sprevodu ne bi v okviru dovoljenja oblasti smelo biti več kot 200 ljudi in sprevoz bi se moral ogniti sredine Sajgona. Vodniki pogreba so vključili v sprevoz preko 2.000 ljudi in ga usmerili v sredino mesta. Padalske čete, ki jih je vlada poslala v mesto za slučaj izgrediv, so odpeljale voz z mrličem in njegove sorodnike na pokopališče, udeležence pogreba, ki so se sedli po cesti in demonstrirali proti vladi, pa razgnale s silo.

Medtem ko se v Sajgonu pripravljajo na tepejo med seboj za oblast, se bo danes in jutri pred sednik ZDA L. B. Johnson posvetoval v Washingtonu, kamor se vrnil po 10 dneh oddiha na svoji farmi v Teksasu, z gen. M. Taylorjem, poslanikom v Sajgonu, ki se je te dni vrnil domov na poročanje, in z drugimi vojaškimi in političnimi vodniki ter sodelavci o tem, kaj naj Združene države store za rešitev J. Vietnama pred napadi komunističnih gverilcev. Osnovno vprašanje je, ali je Južni Vietnam sploh mogoče rešiti, ko njegovo lastno prebivalstvo ne kaže nobene zrelosti in resnične volje za složen nastop proti komunistični nevarnosti. Če je to mogoče, je treba dognati za kakšno ceno.

Sedanja pot vodi v poraz

Združene države nosijo zadnja leta večji del finančnega bremena, medtem ko pomagajo v boju le z materialom in "svetovalci". Ta ameriška pomoč ni bila dovolj učinkovita in komunistični

gverilci so sedaj močnejši, kot so bili lani. Sedanja pot vodi po sodbi opazovalcev v končni poraz, poti k gotovi zmagi ne vidi trenutno nihče in predsednik L. B. Johnson je v hudem precepu, kaj naj stori, da ne bodo koristi Združenih držav in svobodnega sveta na splošno in jugovzhodni Aziji prehudu prizadete.

Vlada Van Tran Huonga je danes ponovno pozvala prebivalstvo glavnega mesta in vsega ostalega Južnega Vietnama, naj jo podpre in naj se ne udeležuje demonstracij in izgrediv, kot jih je doživelo pretekli teden glavno mesto Sajgon. Vlada trdi, da so za temi izgredivi in demonstracijami komunistični agenti.

Znamenje časa

WASHINGTON, D.C. — Berlitzova šola tujih jezikov v Washingtonu ima več učencev za vietnamščino te dni kot za katerikoli drugi jezik. Če upoštevamo, da se ljudje na splošno ne lotevajo radi učenja jezikov, ki jih ne mislijo rabiti, najdemo v velikem številu učencev vietnamščine znamenje za bodočnost.

Zadnje vesti

CAPE KENNEDY, Fla. — Veseljsko vozilo Mariner 4, ki je bilo v soboto poginano z raketo Atlas - Angena na pot proti Marsu, bo po vsej verjetnosti le doseglo svoj cilj, 14. julija prihoenje leto posnelo 22 slik Marsa iz daljave kakih 10.000 milj ter jih poslalo nazaj na Zemljo.

LEOPOLDVILLE, Kon. — Belgijski padalci, ki so rešili blizu 2.000 belih talcev iz rok upornikov, se se včeraj vrnili domov. — Danes se je ponesrešilo pri vzletu v Stanleyville potniško letalo DC-4, pri čemer je bilo ca. 40 oseb mrtvih.

NEW YORK, N. Y. — Danes dopoldne se bosta v hotelu Waldorf-Astoria sestala na razgovor državni tajnik D. Rusk in sovjetski zun. minister Gromiko ter poskusila rešiti vprašanje sovjetskega dolga pri ZN, ki začne jutri svoje redno jezensko zasedanje.

LONDON, Vel. Brit. — Winston Churchill, medvojni in povojni predsednik britanske vlade, praznuje danes svoj 90. rojstni dan.

Iz Clevelanda in okolice

Družinski praznik—

G. Jože Spindler, nekdanji narodni poslanec in splošno znani stajerski rojak, ter njegova žena ga. Tonika z 1073 E. 65 St. sta včeraj praznovala 35-letnico poroke. Cestitamo in jima želimo še mnogo zdravih in zadovoljnih let!

Na obisku—

K svojim staršem in bratu Mr. in Mrs. John Zakrajšek, 6617 Schaefer Ave., je prišla na obisk ga. Doroteja Babič. Dobrodošla med nami!

K molitvi—

Clanice Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete so vabljene nocoj ob sedmih v Grdinov pogrebni zavod na Lake Sh. Blvd. k molitvi za pok. Ano Suhadolnik, jutri pa k pogrebni maši za njo.

Letna seja—

Carniola Hive No. 493 TM ima v sredo, 2. dec., ob sedmih zvečer v SND na St. Clair Ave. v sobi št. 1 letno sejo. Vse članstvo je prošeno, da se seje prav gotovo udeleži. Na dnevnem redu so volitve novega odbora.

Podr. št. 32 SZZ ima jutri, v torek, ob sedmih zvečer letno sejo v navadnih prostorih. Po seji bo prosta zabava.

Podr. št. 41 SZZ ima jutri ob sedmih zvečer sejo v navadnih prostorih. Po seji božičnica!

Podr. št. 14 SZZ ima jutri ob sedmih zvečer sejo v SDD na Recher Ave. Po seji praznovanje rojstnih dni in božičnica. Namesto zamenjave daril bodo pobirale za duševno zaostale otroke.

Zamenjan plašč—

Na seji Kluba Ljubljana je bil zamenjan ženski plašč, dobi se pri Rozi Rupert na 18801 Kildeer Ave., 486-4655.

Veterani se zahvaljujejo—

Katoliški veterani od Sv. Lovrenca št. 553 se zahvaljujejo vsem za obisk njihovega bazarja. Nagrade so dobili: Millie Benos, 6709 Elmwood Ave., Anthony Lausche, 7820 Union Ave., Stan Trisnar, 10505 Prince Ave., Ann Tekaucic, 3578 E. 82 St. in Agnes Zagar, 3579 E. 81 St.

Tantu še ni dosti diplomato v ZN

NEW YORK, N.Y. — Generalni tajnik ZN Tant je že v svojem letnem poročilu, ki ga bo predložil 1. decembra generalni skupščini, izrazil željo, da bi njegova organizacija povabila še nekaj držav, ki niso članice ZN, kot goste, opazovalce ali kar hočete. Pravi, da bi ZN od tega imeli samo korist, kar pa ni posebno prepričljivo utemeljilo. Zato njegova ideja ni sprožila posebne debate na hodnikih ZN. Mnogi diplomatje so izrazili dvom, ali bi to bilo sploh koristno za ZN. Vkljub temu je Tant na kosilu, ki so mu ga pripravili časniki, dodeljeni ZN, ponovno zagovarjal to idejo, ki so jo pa navzoči poslušalci samoregistrirali.

Verjetno bo načrt hitro pokopan, saj še nihče ne ve, kako se bo odvijal dvoboj med našo in moskovsko diplomacijo glede zapadlih prispevkov, ki jih Moskva noče plačati. Debata o tem kočljivem vprašanju je kar nekaj zamrla, akoravno bo generalna skupščina ZN po načrtu morala začeti s svojim zasedanjem že 1. decembra.

5117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0828 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary A. Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 231 Mon., Nov. 30, 1964

Pred znižanjem trošarin

Predsednik Johnson je v volivni borbi večkrat omenil, da bo znižal trošarine. Novice nismo vzeli zares. Vsak predsednik je v volivnih bojih obljubil marsikaj, česar pozneje ni izpolnil. Zato tudi Johnsonove obljube nismo smatrali za kaj resnega. Sedaj prihaja iz njegove okolice glas, da predsednik misli resno na znižanje trošarin. Radi lepšega hoče znižanje omejiti samo na tiste trošarine, ki niso vir velikih federalnih dohodkov, ki pa njihovo pobiranje dela proizvodnji in trgovini veliko sitnosti. Nabral je takih trošarin toliko, da jih hoče znižati za kakih \$550 milijonov. Pri proračunu nad \$100 bilijonov to res ni veliko, saj znaša komaj pol odstotka. Račun pa je narejen brez krčmarja. Tisti gospodarski krogi, ki nimajo nobene koristi od naravnega znižanja, so se že oglasili in zahtevajo tudi zase nekaj popustov. Ne bo dolgo treba čakati, pa bodo vsi zahtevali, naj se trošarine sploh odpravijo in to bi naneslo lepo število bilijonov.

Zato je predsednikova namera že sedaj postala predmet živahne debate, ki je ne bo tako hitro konec. Jih je namreč dosti takih, ki so proti znižanju in ki imajo za tako stališče tudi tehtne razloge. Tako bo debata sprožila vprašanje, ali in kdaj in pod kakšnimi pogoji je znižanje davkov, odnosno federalnih dohodkov sploh potrebno.

To vprašanje je toliko bolj potrebno, ker je letošnje znižanje dohodnine, če je tudi še tako prijetno za vse davkoplačevalce, zgrešilo svoj cilj. Namen znižanja naj bi bil — to stališče je Johnson podedoval še od Kennedyja —, da utrdimo temelj sedanje konjunkturo, da zmanjšamo brezposelnost in pomagamo revežem iz njihovega žalostnega stanja. Sedanje konjunkturo ni bilo nič treba utrjevati. Njeni temelji so bili položeni pred 4 leti, ko je naš gospodarski napredek premagal takratni zastoj. Že takrat so vsi gospodarski znaki napovedovali dolgo dobo konjunkturo. Vključ temu je pa Kennedy storil vse, kar je le bilo mogoče, da temelje utrdi. Hotel je kandidirati v l. 1964 in vedel, da vsaj takrat ne sme biti dežela v gospodarskem zastoju.

Ko je Kongres odobril znižanje dohodnine, smo že vsi vedeli, da s tem ne bo dan konjunkturi noben poseben zagon. Ravno narobe, že takrat so se oglašali glasovi, da obstoji skušnjava, da bo konjunktura prešla v inflacijo. Deloma se je to tudi uresničilo. Znižanje davkov ni namreč prav nič pocenilo življenja, življenjski stroški so nenehno rastli, četudi ne hitro. Tega niso mogle zanikati niti federalne statistike. Še manj se je vpliv znižanja davkov poznal na znižanje brezposelnosti. Nekateri trdijo, da takega vpliva sploh ni bilo. Še manj koristi so seveda imeli od znižanja reveži, saj tako ne morejo plačevati nobenih davkov.

Ni prav nobenega znaka, da bi znižanje trošarin imele več sreče. Tudi to znižanje ne bo poglajalo konjunkturo znova navzgor, ne bo tudi zmanjšalo brezposelnosti in pomagalo revežem. Nekaj koristi za potrošnike bi imelo samo takrat, ako bi se z znižanjem trošarin znižale tudi cene. Kaj takega pa nihče ne pričakuje.

Tako stanje nas postavlja pred glavno vprašanje: ali se z davčno politiko samo sploh da preganjati revščina in pobijati brezposelnost? Vse dosedanje skušnje govorijo, da ne. Za preganjanje revščine in brezposelnosti je treba najti druga sredstva in druga pota. Naj bodo taka ali taka, v vsakem slučaju pa bodo nalagala federalnemu proračunu nova bremena. Ako bodo nalagala nova bremena, čemu zniževati davke, saj vendar že sedaj plavamo v stalnih vsakoletnih primanjkljajih federalnih proračunov. Da so ravno ti primanjkljaji med glavnimi viri ravno tako stalnega naraščanja cen, tega tudi nihče ne taji.

Na višje cene moramo računati tudi v slučaju, da federalni proračuni ne bodo vsako leto zaključeni s primanjkljaji. Skušnja namreč pove, da je med glavnimi razlogi za splošno naraščanje cen dvig cen za industrijske surovine, posebno za jeklo. Cene za jeklo so nekaj barometra; ako so stalne, rastejo ostale cene le počasi, ako se dvignejo, potegnejo za seboj vse ostale cene v kratkem presledku. Letos stojimo pred meznimi pogajanjmi v jeklarski industriji. Ker smo v konjunkturi, bodo jeklarne morale hoče-noče pristati na zahteve jeklarske unije. Stroški se jim bodo povišali, hotele jih bodo prevaleli na višje cene za jeklo in jeklene izdelke. To so že napovedale. Dvig cen v jeklarski industriji bo signal za povišanje cen v vsej industriji, temu bo postopoma sledilo zvišanje življenjskih stroškov.

Tako bosta stalni primanjkljaj v federalnem proračunu in dvig cen v industriji samo pripomogla k hitrejšemu počevanju draginje. Ali pa je vse to res potrebno?

V dobi konjunkturo nihče ne zmanjšuje davkov, ne direktnih ne indirektnih. To je menda samo ameriška posebnost. Ako se jo hoče držati tudi predsednik Johnson, mora imeti za to ne gospodarski, ampak kak drug povod. Mislimo da je ta politične narave. Predsednik Johnson je

namreč napovedal namero o znižanju trošarin obenem z namero, da hoče doseči tudi bolniško zavarovanje. V političnem oziru je to razumljivo. Ako naj upokojenci in ostareli dobijo bolniško zavarovanje, potem naj tudi gospodarski krogi dobijo nekaj, da ne bodo preveč nasprotovali zavarovanju.

Taktika ni napačna, ampak ni zanesljiva. Kennedy si je pri podobnem poskusu opekeli prste. Svoj čas je predlagal znižanje davkov in davčno reformo, vse obenem. Kongres mu je načrt zmaličil. Izglasoval je znižanje, pokopal reformo.

Kakšno jamstvo ima Johnson, da se mu sedaj ne bo dogodilo kaj podobnega? Res je, da bo v novem Kongresu veliko več liberalnih politikov kot v sedanjem, toda na ključnih položajih predsednikov odborov in komisij bodo sedeli še zmeraj stari konservativci, ki nič ne spoštujejo Bele hiše, kadar pridejo z njo navzkriž. Ti lahko naredijo križ čez predsednikove načrte. Lahko dosežejo, da bo načrt o bolniškem zavarovanju pošteno zmaličen, znižanje trošarin pa šlo daleč preko mej, ki jih je začrtal Johnson.

BESEDA IZ NARODA

Zdravje in zadovoljstvo

EUCLID, O. — Pred kratkim sem v Ameriškem Slovincu čitala dopis neke rojakinje iz Chicaga. Opisala je na kratko, pa jedrnatno vse svoje življenje, ki res ni bilo z rožicami posuto. Kako junaško je ta blaga in verna žena vse križe in težave, ki jih je bilo res veliko, voljno prenašala vedno vesela in dobre volje. Solze je vedno skrivala, zaupala je v Boga in verjela, da je vse božja volja. Bila je vedno povsod delavna in pripravljen pomagati tako pri podpornih kot pri cerkvenih organizacijah. Tako je bila povsod priljubljena in spoštovana. Smrtni slučaj so se v njeni družini pogosto vrstili. Nenaadno ji je vedno veselo in živahno. Na svidenje v nedeljo, 6. decembra, popoldne ob štirih v SND na Recher Avenue!

Frank Rupert

pa bosta tudi oktet in kvartet. Koncert bo vodil zborov pevovalca Frank Vauter, na klavirju bo pa spremljala Valentina Fillinger.

Naš zbor se vedno odzove povabilu za udeležbo pri javnih nastopih, ki jih pripravljajo razne narodne in bratske organizacije. Če že ne more priti ves zbor, prideta ali oktet ali kvartet. Upamo torej, da naša društva ne bodo pozabila na našo vedno pripravljenost pomagati in bodo njihovi člani prišli na Slovanov koncert v takem številu, da bo dvorana res nabito polna in zasedena do zadnjega kotička.

Po koncertu bo zopet domača zabava s plesom. Igrali bodo Grabnarjevi fantje. Pri tej godbi je vedno veselo in živahno.

Na svidenje v nedeljo, 6. decembra, popoldne ob štirih v SND na Recher Avenue!

Rev. V Zaletel pozdravlja

Cleveland, O. — S poti na 38. evharistični kongres v Bombay, Indija, rojakom in rojakinjam v Združenih državah in drugod po svetu pošilja iz letalsko pošto pozdrave č. g. Vinko Zaletel.

Prvo pozdravno kartico od njega smo dobili s Formoze in sta na njej podpisana še Father Frančišek Rebol in misijonski zdravnik dr. Janež; drugo kartico pa smo dobili iz Tokia na Japonskem. Na tej je podpisan tudi p. Vl. Kos, S.J.

Mnenje o novi Grdinovi knjigi

Cleveland, O. — Pretekli petek, 20. novembra, sem že drugič prebral novo knjigo Jožeta Grdine "Po severu in jugu".

Večkrat sem se slišal kakšne besede o tej knjigi in prav zato sem jo menda že dvakrat prebral v tem kratkem času, odkar jo imam.

Bom navedel nekaj teh pripomb, ki sem jih slišal o novi knjigi: "Knjiga je premalo ali nič literarna." O tem nisem zmožen dati nikake izjave, ker spada določilo literarnosti med bolj učene glave.

Slišal sem odličnega profesorja, ki je vzkliknil: "Ali vidite človeka z navadno ljudskošolsko izobrazbo, ki je napisal še četrto knjigo!" Kaj bi šele lahko storil, če bi imel popolno izobrazbo. Poleg njega odlični gošpod hudomušno pripomni: "Morda pa nič, kakor mnogi tisoč, ki imajo pred svojim imenom postavljen naslov 'dr.'"

Se zopet taki, ki pravijo: "Je preveč plehka in predolgočasna za branje!"

Jaz povsem drugače mislim, zato sem jo tudi z užitkom bral. Mislim, da ne bi smela manjkati v nobeni slovenski hiši. Nikjer ne dobiš knjige, katera bi ob tako kratkem in domačem kramljanju, nudila toliko zgodovinskih dokazov, poljskih, ukrajinskih, ruskih, maloruskih, tartarskih, avstrijskih, nemških in še in še, tako, da je res za občudovati.

Kje je Jože Grdina vse to izkopal? Zopet kdo pravi, saj to je že vse napisano!

Priznam, da je! Toda ne v Jožetovi glavi! On je moral to neke poiskati, veliko brati in si letnice izpisovati, že to je ogromno dela in vredno priznanja.

Jaz mu samo malo zamerim, to je prenerodno rečeno, zakaj je tako dobro in lepo delo šel umazati s tistim neprimernim uvodom, da zato piše, ker je prvo preslabo spisal. Tisto naj bi bil pustil pozabi in sam zase ohranil, saj pravijo, da je spoznanje prvi korak k popolšanju.

Vse Slovence prosim, da knjiko kupijo in jo tudi pazljivo preberejo. Ne bo jim žal!

Janez Likozar

Družba sv. Mohorja v Celovcu sporoča!

CELOVEC, 20. nov. — Vse prijatelje Mohorjeve knjige po Severni Ameriki in drugod po svetu prisrčno pozdravljamo in jim želimo vse dobro. Javljamo, da so letošnje Mohorjeve knjige izšle. Celoten knjižni dar obsega koledarsko knjigo "Koledar 1965", povest "Fant s Kresinjo", povest "Črna žena" in naborno knjigo o spreobrnjenecih "Našli so pot".

Sporočamo, da smo začeli pošiljati preko morja knjige ravno pred enim mesecem, 23. oktobra. Tako upamo, da so knjige sedaj že prejeli vsi, ki so jih naročili pri nas v Celovcu do 1. oktobra. Če jih kdo ni dobil, prosimo, da nam sporoči. Tisti, ki so seveda naročili knjige po 1. oktobru, bodo dobili knjige v kratkem in smo jim jih tudi že poslali.

Tudi našim dragim poverjenikom širom Združenih držav in Kanade smo že poslali vse naročene knjige. Zato jih dobe lahko že tudi tisti, ki so jih naročili preko kakšnega poverjenika.

Nekateri so knjige pozabili naročiti in se spráštujejo, če jih lahko še naročijo. Prav lahko jih še dobijo, samo sporočijo naj. Za rokaje v Združenih državah je najenostavnejše, če pišejo na naslov Lige v Brooklyn: League of C.S.A., P.O. Box 32, Brooklyn, N.Y. 11227. Knjige stanejo \$3.

Drugim rojakom po svetu sporočamo, da naj pišejo kar na naš naslov in jim bomo poslali knjige od tu brž po prejemu njihovega naročila. Knjig imamo še dovolj. Zato toplo vabimo vse, ki letošnjih mohorjev niso naročili, da jih naročijo. Branje Mohorjevih knjig v teh zimskih mesecih jim bo v prijetno razvedrilo.

Družba sv. Mohorja v Celovcu
Viktringer Ring 26
Klagenfurt, Ktn., Austria

Lojzka Verbič:

Ob spominih na slovensko šolo v Minnesoti

Chicago, Ill. — V Ameriški Domovini berem vsako leto zanimive dopise o potovanjih po Ameriki. Vedno se mi vzbuja želja, da bi videla kaj posebno lepega. Ker to ni mogoče, se zadovoljujem z obiski pri starih mojih bivših učencev in učenek slovenske šole v Minnesoti. Letos so mi sestre, pri katerih dajem že peto leto, naklonile precejšen dopust, ki sem ga skušala dobro izrabiti.

Družina g. Miha Jeretine me je vprašala, če bi hotela učiti njihove otroke slovensčine. Znova se mi je vzbudila želja po poučevanju milega materinega jezika in takoj sem pristala.

Dne 22. junija sem se oglasila pri družini g. in g. Seg v Jožetu, Ill. Gospa Lojzka mi je dala nekaj slovenskih knjig, ki jih je rabil njihov Joško. Ta obiskuje sedaj katoliško srednjo šolo v Jožetu, in veselo zatrdim, da govori, bere in piše lepo slovensko. Saj pa tudi stari spregovorijo nobene tujke z

VELIKONJEVA LITERARNA NAGRADA

Obletnico mučeniške smrti bomo obhajali v drugi polovici junija 1965, izid nagrade pa bo objavljen o božiču 1965. Nagrada znaša v skupnem znesku 100.000 argentinskih pesov. Veljal bo naslednji pravilnik:

1. Nagradi sta dve in sicer v zneskih 60.000 in 40.000 arg. pesov;

2. Prispevki morajo biti izvirna dela, ki še niso bila objavljena ali delno izvajana (roman, drama, zbirka novel ali pesmi, zbirka esejev);

3. Sodelovatci more vsak kjerkoli živeti slovenski književnik;

4. Rokopise je treba poslati do 31. oktobra 1965 in sicer v dveh na stroj tipkanih izvodih na naslov: Slovenska kulturna akcija — Velikonjeva literarna nagrada — Ramon Falcon 4158, Buenos Aires, Argentina;

5. Rokopisi morajo biti opremljeni s šifro. Pravo ime ali psevdonom, katerega nosilec pa mora biti znan vsaj enemu članu razsodišča, je treba poslati v rokopisu priloženi zapečateni kuverti, ki nosi isto oznako kot rokopis. Kuverte se odpro na dan razglasitve, t.j. dne 22. decembra 1965. Objavljena bodo samo imena nagrajenih avtorjev, ostali rokopisi ostanejo na upo-

rabo piscem. Slovenska kulturna akcija pa lahko z avtorjem dovoljenjem objavi tudi nenačrtano delo;

6. Pod psevdonom poslano in nagrajeno delo se more tudi pod psevdonom izdati, če avtor to želi;

7. Nagrade so izplačljive v Buenos Airesu;

8. Sodelujoči pristanejo na to, da bodo nagrajena dela izdana v knjižnem programu Slovenske kulturne akcije za leto 1966 ali kasneje. Nagrajena dramska dela bodo po možnosti tudi vpriporjena. Za oboje bo dobil avtor še redni honorar založbe;

9. Materialistično usmerjena dela ne pridejo v poštev pri razpisu leposlovne nagrade;

10. Imena članov žirije bodo pravočasno objavljena;

11. Glasovanje razsodišča je tajno. Član razsodišča ne more sodelovati pri razpisu literarne nagrade;

12. Razsodišče ima pravico razglasiti prvo ali drugo nagrado za nedoseženo, če misli, da predložena dela ne ustrezajo potrebni merilu kakovosti. Prav tako ima pravico obe nagradi združiti.

Buenos Aires, 15. sept. 1964.

Slovenska kulturna akcija

njim. K Segovim zahajam že vsa leta, odkar delam v Illinoisu in imam prsto popoldne. Tam dobim tudi lepe slovenske knjige, ki jih prejema gospa iz Slovenije.

Tudi gospa Brigita Jeretina iz Joliet mi je priškrbela nekaj slovenskih knjig, naše častite sestre pa so mi dale papir in svinčnike za šolo. Gospa Jeretina mi je predstavila otroke: Lenko in Marijanco, ki sta obiskovali srednjo šolo pri č. sestrarh v Chicagu in sta bili zdaj na počitnicah. Nežko in dva starejša sinova ter dva najmlajša Mateja in Andrejčka, vsi ti pa hodijo v šolo č. sester. Najbrž sem se jih jaz bolj razveselila kot oni mene. Mislili so si: "Komaj se je končala ameriška šola, zdaj pa še ta, ki je njim tuja."

Na vse mogoče načine sem jim skušala vzbuditi veselje do materinega jezika. Povedala sem jim, kako je opisal Narte Velikonja obisk slovenske ameriške družine v Sloveniji, kako se je stari oče veselil tega snidenja in kako je bil razočaran, ker se ni mogel pogovoriti z otroci in z ženo svojega sina. "Saj so vendar otroci njegove, slovenske krvi," je tožil. Omenila sem jim naše slovenske pisatelje, zlasti Ivana Cankarja, ter jim povedala, da se je njegova mati učila slovensko brati in pisati, ko je hodil Ivan v šolo na Vrhniki.

Tudi slovenske pesmi smo poskušali peti. Narekovala sem jim pisma, ki so jih pisali materinim sorodnikom v Slovenijo. Otroci govorijo s starši slovensko, ameriška šola pa ima na nje svoj vpliv, da se med seboj lažje pogovarjajo v angleščini.

Ob koncu te dvotedenske slovenske šole sem ugotovila, da sta starejša dva fanta in Nežka kar dobro pobirali slovensko branje in pisanje, mlajšima dvema pa se je poznalo, da tudi v angleščini še nista tako na tekočem, saj je način angleškega vselej so bili veseli, ko so se v odmoru lahko malo poigrali. Počitniški čas res ni prikladen za učenje. Pri slovesu sem si mislila: "To je bil moj labodji spev."

Ob koncu te dvotedenske slovenske šole sem ugotovila, da sta starejša dva fanta in Nežka kar dobro pobirali slovensko branje in pisanje, mlajšima dvema pa se je poznalo, da tudi v angleščini še nista tako na tekočem, saj je način angleškega vselej so bili veseli, ko so se v odmoru lahko malo poigrali. Počitniški čas res ni prikladen za učenje. Pri slovesu sem si mislila: "To je bil moj labodji spev."

Ob koncu te dvotedenske slovenske šole sem ugotovila, da sta starejša dva fanta in Nežka kar dobro pobirali slovensko branje in pisanje, mlajšima dvema pa se je poznalo, da tudi v angleščini še nista tako na tekočem, saj je način angleškega vselej so bili veseli, ko so se v odmoru lahko malo poigrali. Počitniški čas res ni prikladen za učenje. Pri slovesu sem si mislila: "To je bil moj labodji spev."

Ob koncu te dvotedenske slovenske šole sem ugotovila, da sta starejša dva fanta in Nežka kar dobro pobirali slovensko branje in pisanje, mlajšima dvema pa se je poznalo, da tudi v angleščini še nista tako na tekočem, saj je način angleškega vselej so bili veseli, ko so se v odmoru lahko malo poigrali. Počitniški čas res ni prikladen za učenje. Pri slovesu sem si mislila: "To je bil moj labodji spev."

Lepo smo se poslovili v Jožetu in 5. julija sem pohitela v Lemont. Tam je vsakoletno slovensko romanje, kjer se srečam s svojimi prijateljicami in znanjci, kjer obiščemo grob našega ljubljenega pokojnega škofa dr. Gregorija Rožmana in grobove slovenskih frančiškanov. Skofu posebno priporočamo naše želje in prošnje, zlasti za domovino in za mladino, ki mu je bila tako pri srcu.

Pri lurski votlini je bila sv. maša, tam so prepevali čikaški pevci, ki jih vodi g. pater Vendelin in spremlja g. Fišinger. G. p. Fortunat je v svoji ljubezni do presv. Evharistije in do Matere božje tako lepo povezal vse in povedal o zgodovini lemontske cerkve.

Premišljevala sem, kako se bom peljala v Minnesoto, pa je že stala pri meni moja bivša minnesotska učenka ga. Anica Nemec, roj. Krulc. Prisrčno sva se pozdravili in povabila me je, naj se peljem drugo jutro z nje in družino v Minnesoto. Poročena je v Clevelandu z g. Antonom Nemcem in ima dve deklici in dva fantka. Vso pot sem uživala, ko smo vsi skupaj z otroci vred prepevali slovenske pesmi, ki jih znajo res mnogo, kar presenetili so me z veliko izbiro. Tudi v Nemčevi družini govore samo slovensko, četudi starši odlično obvladajo angleščino. Anica je graduirala na Aurori v Minnesoti in njen spis o slovenski domovini je bil objavljen v auroškem časopisu.

Otroci so zelo lepo vzgojeni in ko smo se peljali iz Dulutha, smo se spomnili dobre gospe Vidmarjeve, ki se je ponesrečila na poti domov in zmolihi smo za njo sv. rožni venec. Ob devetih zvečer sem že bila v Minnesoti pri svakinji.

Takoj prve dni mojega prihoda sem obiskala družino g. Jožeta Škorjanca. Z njimi sem v rednem dopisovanju. Imajo pet otrok. Jože, ki je bil med mojimi najboljšimi slovenskimi učenci na Gilbertu, študira že tretje leto fiziko in matematiko v St. John's College v St. Cloudu. Je še vedno isti, prijazen in uslužen, bere rad slovenske knjige, ki jih v Škorjančevi hiši ne manjka. Marijan je graduiral na srednji šoli na Gilbertu in študira letos na College-u v Virginiji. Mili hodi v 11. razred, Marija v 6. leti, Janez pa v 4. leti. Pri Škorjančevih govore le slovensko in se zelo zanimajo za slovenske knjige. Po mojem dohodu iz Gilberta so stari pridno poučevali otroke. Oba, g. in ga. Škorjanec sta bila pošta-uradnika v Sloveniji.

(Dalje prihodnjik)

Josip Jurčič:

DESETI BRAT

ROMAN

Vidiš, kako si ti te reči vse premalo premislil, preden si zapisal svojo trditev, da sem "zaljubljen."

Velikokrat sem že premisljal, velikokrat sem na tihem tožil nad svojo usodo, ki me je postavila tako nizko. Ne da bi bil s tem nezadovoljen, kar mi je Bog dal, ne da bi se bil hudoval nad svojim rojstvom pod malo, borno streho, nikakor ne, da bi me bilo sram, da sem iz najnižjega ljudstva; samo zavoljo nje, da mi je nemogoče na njo misliti, to mi je bridko. Nečem ti prikrihati, da sem imel dostikrat

hude boje, da sem potlačil take misli, in da me skrbi, bom li imel dovolj moči zatirati čut, ki bi nesrečnega storil mene in njo, ako prodere. Celo vraža me malo straši. Tukaj je namreč, kakor sem ti menda že omenil, čuden človek, prerokovalec deseti brat. S tem sem se bil sešel na prvem potu v grad, in dejal mi je z nekako vzvišenim glasom, da bom svoje stanovanje in življenje na tem kraju pomnil svoj živ dan. Čeravno ne dam nobenega groša na take besede, so mi vendar prišle že dostikrat na misel, in menim, da

je izrekovalec morda res videl mojo prihodnjo nesrečo.

Vsak si sam kuje svojo srečo; zato upam, da se bodo vse izkušnje ubile nad mojim značajem, ki ga hočem in moram ukrepati in utrditi. Ob pravem času čem paziti, da ne bo imel moj gospodar vzroka, spominjati se me kot nehvaležneža.

Pamet je boljša ko žamet, da govorim kakor Sanho Pansa v pregovorih, in pamet mi Bog ohrani, pamet in preudarek, pa bo dobro!

Pa bodi dovolj tega modrovanja; sicer boš porednež še iz tega delal svoje sklepe in me morda v prihodnjem pismu domislil na volka, ki se je ravno s tem izdal, da je tele snedel, ker se je preveč bral. Nič ti ne zaupam, sama nagajivost te živi.

Ker govori po psiholoških zakonih vsak najrajši o tem, s čimer se peča, se tudi jaz ne smem izpreveči, ampak ti moram kaj povedati iz svojega učiteljevanja. Moj učenec je kaj bistre glave in to me veseli tolikanj bolj, ker nisem tega pričakoval. Spomladi lahko začnem že po malem z latinščino, ker je bil fantič že precej pridobil od sestre, ki ga ima neznansko rada, preden sem jaz prišel. Če ostanem kaj dalje časa tu, si upam pravega mladeniča napraviti iz njega. Za prvega me je bilo volja ostati le kvečjemu dve leti, ali zdaj se pomišljam in pravim, da, če bo tako ko zdaj, ostanem tri leta. Ta čas si prislusim lep kupec in potem se vidiva, ti v zadnjem, jaz v prvem letu. Starejši moj učenec, stric prvega, pa je postal moj učitelj. Predvčerajšnjim me je bil izvalil, da sem šel z njim v krčmo, kjer so mi kmetje veliko ponujali piti, samo nazadnje sem moral jaz plačati več praznih bokalov. Ti na mojem mestu bi bil rekel: rad imam kmeta, dokler ga ne vidim; ali meni ni nič žal ne za denar, ne za čas, ker sem se veliko naučil po možakarjih.

Prijatelj, prijatelj, kaj bo iz mene! Včeraj, ko sem ti do tukaj pisal, sem govoril tako, precej potem sem se svojim mislim, skoro bi rekel, izneveril in danes, ko zopet jemljem pero v roko, moram govoriti drugače. Res je, predragi moj Nande, kar si trdil; res je, česar sam ne morem ali nisem mogel ne sebi, ne tebi povedati: usadil se mi je v srce čut, ki je več ko spoštovanje in prijateljstvo.

In kje je moj razum? Kaj mi veli? Pravi mi, da ne ravnam prav, da sebi in nji nakopavam na glavo nesrečo, da svojemu prijatelju Marijanu delam krivico. Pripoveduje mi um, da je vsaka misel na njo

nespametna, da njen oče nikdar ne dovoli, da nejevoljen in jezen iztira človeka iz svojega domovja, ki ni prinesel s seboj nič razen deset prstov na rokah in staro suknjo na sebi, ki je kot služabnik v njegovi hiši — in si upa vendar oči povzdigniti do nje, do njegove hčere.

Kje je tista moja glava, tista moja trdna volja, ki sem mislil, da jo imam? Nikjer je ni, nikdar je nisem imel.

In jaz sem eden tistih ljudi, ki so ga navduševale besede starega pesnika, ki poje: če se svet pogrezne, v razvalinah ostanem mož neustrašen, do sleden svojim prvim namenom in načelom! Ne, samo slaba trstika, tenka šibica sem, ki raste v hitrem potoku. Vsak valček, dve združeni mali kapljici jo zazibljeta, vsaka lahka sapica jo zamaje in poši. Nestalnost, neznačajnost, to je podedoval vsak Evin sin od svoje matere in tudi jaz nisem ostal brez te podedine.

Pa stoj! Ni res, kar sem tu izgovoril.

Ni me genil majhen valček, ni me premeknila sapica! Rajši primerjam burne terjatve človeškega srca goratim morskim valovom in hrupnemu viharju. Rajši se ti opravičujem, kakor obtožujem. Nisem še omamljen, ali otrpnila mi je moč tolikanj, da kljuboval ne bom več dolgo, to vem.

Vdati se moram, srce tako hoče, da, vdal sem se že!

In kako bi se človek mogel ustavljati čutu, ki mu je mil, ki mu je sam stvarnik odločil zanj velik del srca, ki je najblažja, najlepša izmed vseh potreb njegovega notranjega, višjega dela!

Pa zakaj ti pripovedujem vse te reči? Naj ti s hladno, mirno krvjo povem najin včerajšnji pogovor in potem boš

Lepo božično darilo!

Ali imate sorodnika, prijatelja ali znanca, ki ne dobi še Ameriške Domovine? Dajte, osrečite ga za Božič in mu naročite Ameriško Domovino. Boste videli, da mu boste zelo ustregli.

Ako to storite, bomo novemu naročniku mi poslali lepo božično karto obenem z božično številko ter ga obvestili, da mu Vi poklanjate naročnino kot Vaše božično darilo. Izrežite spodnji kupon in priložite denar za naročnino obenem z natančnim naslovom novega naročnika.

KUPON

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

Prosim, da pošiljate Ameriško Domovino kot moje božično darilo na sledeči naslov:

Ime
cesta
mesto in država
Za to darilo pošiljam znesek \$
Moje ime je
Moj naslov je
mesto in država

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

GROCERY
WITH MEAT COUNTER
Reasonable
762-0790

(231)

GROCERY - MEAT MARKET. By Owner. Living quarters in rear. Good business. Must sell. Reasonable. — EV 4-8421.

(232)

REAL ESTATE FOR SALE

HAZELCREST. — New 3 Bedrm. Brick. Low down payment. Oven, range and hood, full bsmt. Close to schls., shpg. 425-3445 or 422-8496.

(233)

CHICAGO, ILL.

HELP WANTED COUPLE

ABLE COUPLE — Days. Small restaurant and tavern. Wife cook, man handy maintenance. \$400 mo. Furn. room, board. N. Suburb. Call 537-4782.

(232)

MALE HELP

MOŠKI IN ŽENSKESKUSNJO

- na šivalnih strojih,
- v ročnem šivanju ali
- pletenju

dobe polno zaposlitev.

B. Kuppenheimer & Co.

4121 W. 18th ST.

(233)

MALE HELP

Molders (Squeezer) and Foundry Laborers

MUST BE EXPERIENCED

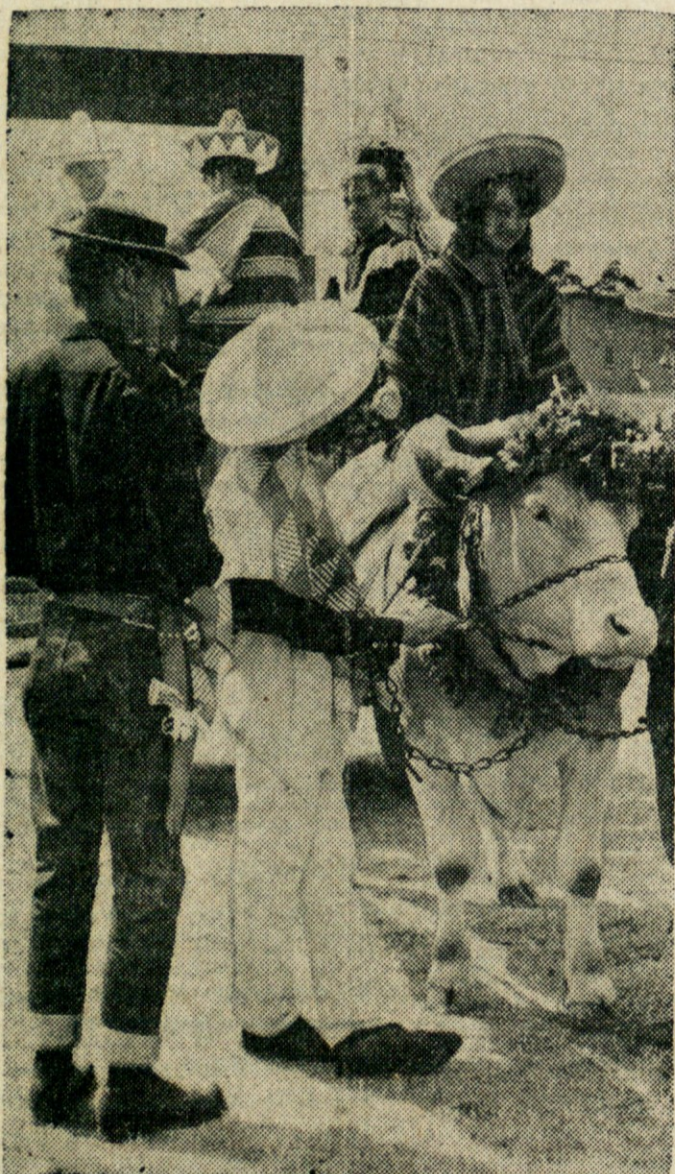
Complete Hospitalization Benefits. Good Working Conditions.
Steady Employment.

WIRE OR APPLY IN PERSON

APPLETON ELECTRIC CO.
FOUNDRY DIVISION

2105 5th Avenue, South Milwaukee, Wisconsin

(233)

"DIVJI ZAHOD" V BERLINU — Zahodni Berlinčani imajo radi Združene države, zavedajo se predobro, da so one branitelj njihove svobode. Na sliki vidimo prizor z Nemško-ameriškega festivala, na katerem so nastopili Berlinčani kot s prizorom z ameriškega Zahoda.

V BLAG SPOMIN
OB PETI OBLETNICI ODKAR
JE UMRLA NAŠA LJUBA MAMA

Josephine Krajnc

ki je v Gospodu zaspala
dne 30. novembra 1959.

Bog ji daj večni pokoj!

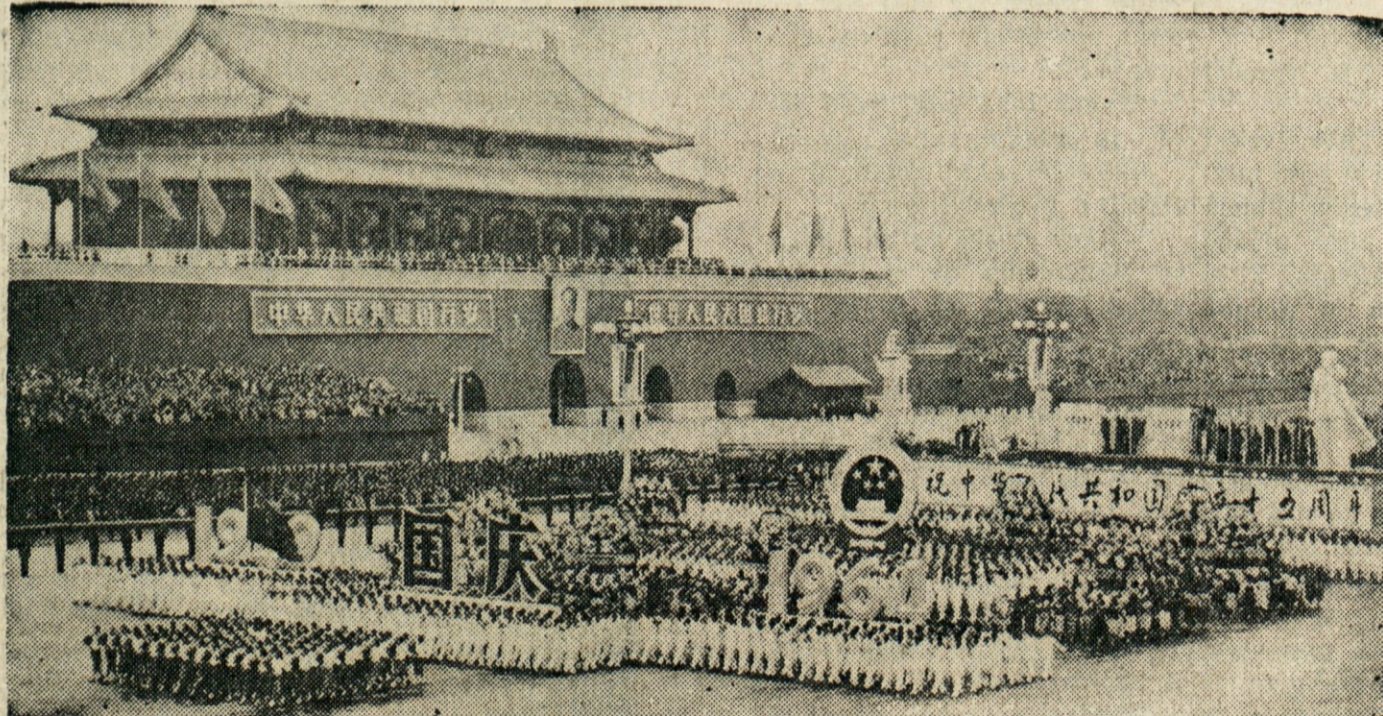
Žalujejo:

OTROCI

Cleveland, O., 30. novembra 1964.

V OTROŠKEM VRTCU — Slika kaže otroke v Uzbeški republiki v Sovjetski Aziji, ki meji na kitajsko pokrajino Sinkiang, ko v otroškem vrtcu čakajo na malico.

SLAVNOSTNI SPREVOD V PEIPINGU — Rdeči Kitajci so letos slovesno praznovali 15-letnico komunistične vlade. Slika kaže del spreveda v mimohodu pred novimi vodniki Kitajske. Spreveda se je baje udeležilo okoli pol milijona ljudi, več milijonov ga jih je pa gledalo.